

som her i Landet, maa den have en større Bevægelse og kunne forandre de for den gjældende Regler med større Lethed, end Tilfældet er, naar dertil udfordres en særlig Lovgivningsakt.

Ifølge disse Betragtninger maa Udvalget ansee det ønskeligt, at den almindelige Brandforsikring for Landbygninger udløses af det hidtil bestaaende Forhold, og at dette Instituts fremtidige Ordning overgives til et Repræsentantskab under Regjeringens Tilsyn, men idet man paa den ene Side maa erkende det Banffelige i, at den bestaaende Forenings talrige, over hele Landet spredte, Interessenter selv skulde udnævne et saadant Repræsentantskab, og det paa den anden Side er noksom anerkjendt, at den hidtil bestaaende Ordning, deels ved det lige Contingent for alle forsikrede Bygninger og deels med Hensyn til Omgangsmaaden ved Forsikrings-Antegnelse, har medført væsentlige Ulemper, hvis Afhjælpning ikke bør udsættes, formener Udvalget, at det under de bestaaende Forhold ikke vil være rigtigt at indskrænke det forelagte Udkast til ene at gaae ud paa at løse den bestaaende Forsikringsforening fra de for den hidtil gjældende Lovbestemmelser, og uden nærmere Bestemmelse om den første Repræsentations Dannelse at overlade dens fremtidige Ordning til Interessenterne selv, men at det derimod ved Loven bør bestemmes, hvorledes et Repræsentantskab for første Gang vil være at sammensætte, hvilket da senere under Kongens Approbation vil have at tage de nærmere Bestemmelser om Foreningens Indretning — samt at Loven endvidere midlertidigen, indtil Repræsentantskabet er traadt i Virksomhed, foreskriver de Forandringer i den bestaaende Ordning, som maae ansees fornødne for at afhjælpe de Ulemper, der have viist sig.

For at imidlertid Ordningen af Landbygningernes Brandforsikring kan udvikle sig paa den Maade, som Udvalget efter det Foransorte anseer for den naturlige, og da det, under hvilken Repræsentationsform der end vælges, maa ansees ønskeligt, om end ikke uopnaeligt, at de forskjellige Bygningsklasser, som nu ere

indbefattede under den bestaaende almindelige Brandforsikring, kunne i lige Grad gjøre deres Krav gjældende ved denne Forenings videre Udvikling, maa Udvalget ansee det nødvendigt, at Afgangen for Bygningsseierne paa Landet til at danne frivillige Forsikringsforeninger lettes i en større Grad, end skeet er ved Lov af 8de Marts 1856, og at der ved en ny Lovbestemmelse fastsættes de Betingelser, hvorunder enten gjensidige Forsikringsforeninger eller Actieselskaber kunne danne sig, samt hvilket Tilsyn saadanne Foreninger skulle være undergivne, og hvilke Forpligtelser, der i Forhold til det Offentlige skulle paahvile dem.

Udvalgets Fleertal (Bregendahl, Kayser, Nørgaard og Schøler) maa imidlertid erkende, at det ligger udenfor det forelagte Lovforslag at optage Bestemmelser herom, og idet Udvalgets Fleertal derfor afholder sig fra at foreslaae Tilføininger til Lovforslaget i den nævnte Retning, maa det dog udtale som sin Overbevisning, hvad ogsaa Udvalgets øvrige Medlemmer erkende, at det til en ønskelig Ordning af det hele Forsikringsvæsen for Landbygninger er nødvendigt, at der snarest muligt vedtages en Lov om denne Gjenstand, og Udvalgets Fleertal nærer ogsaa den Forvisning, at vedkommende Ministerium ifølge de Overveielser, som Ordningen af Landbygningernes Brandforsikring i den senere Tid har været underkastet, uden Banffelighed vil kunne forelægge et Lovforslag i den ommeldte Retning for den først sammentrædende Rigsdag.

Ved herefter at gaae over til at omhandle det forelagte Lovforslags enkelte Bestemmelser skal Udvalgets Fleertal først udtale, at det efter den Maade, hvorpaa det, som anført, betragter Sagen, og i den Forudsætning, at der ved den forelagte Lov vil blive indstiftet et Repræsentantskab for Foreningen, saa at denne selv fremtidig paa Kongens Approbation kan tage de fornødne Bestemmelser om Tarifen, ikke anseer det rigtigt, at der af Folkethinget gjøres Forandringer i den i Lovforslaget indeholdte Tarif eller i de Bestemmelser, som indvirke paa dens Anvendelse. Flere af Udvalgets Medlemmer have vel for-